

[LĘDŹWA *sb f*

A sg lędźwę.

Sł stp, Cn brak.

Prawdopodobnie wewnętrzna górna część uda; tu jako źródło siły rozrodczej człowieka i jego grzechu pierwotnego: Nigdy [Jezus] człowieką od siebie puścić niechcąc/ ażby ledźwę [!] iego pierwey zrażoną wniwecz [...] obrocił. BzowRóż 44 (Linde s.v. lędźwie).

Cf **LĘDŹWI, LĘDŹWICA**

FP